

мътва водата, че за дълго време не може да се избистри. Както нашитѣ свине, хипопотамътъ яде много, напълва устата си, и всичко каквото е налапалъ небрежно стрива съ изобилие на слюнчена лига.

Фиг. 4. Негритѣ изтеглятъ тежко ранения хипопотамъ.

При засушаване на водитѣ, което често се случва въ африканскитѣ рѣки, хипопотамитѣ се принуждаватъ да излизатъ изъ водата и нападатъ околнитѣ тревы и посѣви. Тогава тѣ ставатъ цѣла напасть — бичъ за околното население, понеже, не само че изяждатъ всички посѣви и зеленчуци, но като тѣпчатъ и се търкалятъ, унищожаватъ всичко каквото не сж изяли. Така превръщатъ цвѣтущи ниви и градини въ жалки развалини. *Венеръ* разказва, че единъ пжтъ нѣколко голѣми хипопотами изяли и унищожили зеленчука на десетки декари градини, като въ лакомията си гълтали цѣли пжпешы и дини.

Хипопотамътъ обикновенно е миролюбивъ и на човѣка напада рѣдко, чо ако е раздразненъ или нараненъ, става лошъ, свирепъ и нищо не го спира да преследва своя неприятелъ. По нѣкога се случва хипопотамътъ да напада самъ и на човѣкъ, безъ да е предизвиканъ съ нѣщо.

Единъ пжтешественикъ разказва, че когато пжтувалъ съ лодката си по рѣка Унгала (Афрака), единъ хипопотамъ често му преграждалъ пжтя и на смалко щѣлъ да премѣтне лодката, заедно съ нѣколкото души туземци, които го съпровождали. Другъ пжтъ единъ французинъ сжщо щѣлъ да пострада